tuns, ras și frezat
de Bogdan Mureșanu
LiterNet.ro
2012

tuns, ras şi frezat
Scenariu: Bogdan Mureşanu

Redactor: Răzvan Penescu
Editor format.**pdf** Acrobat Reader: Bogdan Mureşanu

Text: © 2012 Bogdan Mureşanu.
Fotografii şi copertă: © 2012 Sorin Stuparu.
Toate drepturile rezervate.
Scurtmetrajul omonim a fost regizat de Bogdan Mureşanu, director de imagine Barbu Bălăşoiu, cu Victor Rebengiuc, Alexandru Georgescu şi Horaţiu Bob.

© 2012 Editura LiterNet pentru versiunea.pdf Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărţii prin intermediul altor siteuri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-066-6

Editura LiterNet
http://editura.literNet.ro office@literNet.ro

Moto: „*Tinerii capătă convingerea că ticăloşia nu e pedepsită niciodată pe pământ, dar aduce întotdeauna bunăstare. Şi va fi cumplit şi va fi neplăcut să trăieşti într-o asemenea ţară”* (Aleksandr Soljeniţîn)

EXT. ZI - STRADĂ LA AMIAZĂ

Prin sticla opacă a unor geamuri înguste şi acoperite de nişte perdele desuete, aşa cum e, de altfel, întreaga frizerie de cartier, se văd două siluete aşezate pe scaune într-o deplină aşteptare.

SUPER: Februarie 1991, doi ani de la Revoluţie.

INT. ZI - FRIZERIE DE CARTIER

Doi frizeri, unul în vârstă, altul mai tânăr, îmbrăcaţi în halate odinioară albe, acum de culoarea pereţilor, stau tolăniţi ca nişte motani în scaunele din faţa oglinzilor. Conversează molcom cu acel exerciţiu pe care ţi-l dă plictiseala şi nevoia de a-ţi umple timpul.

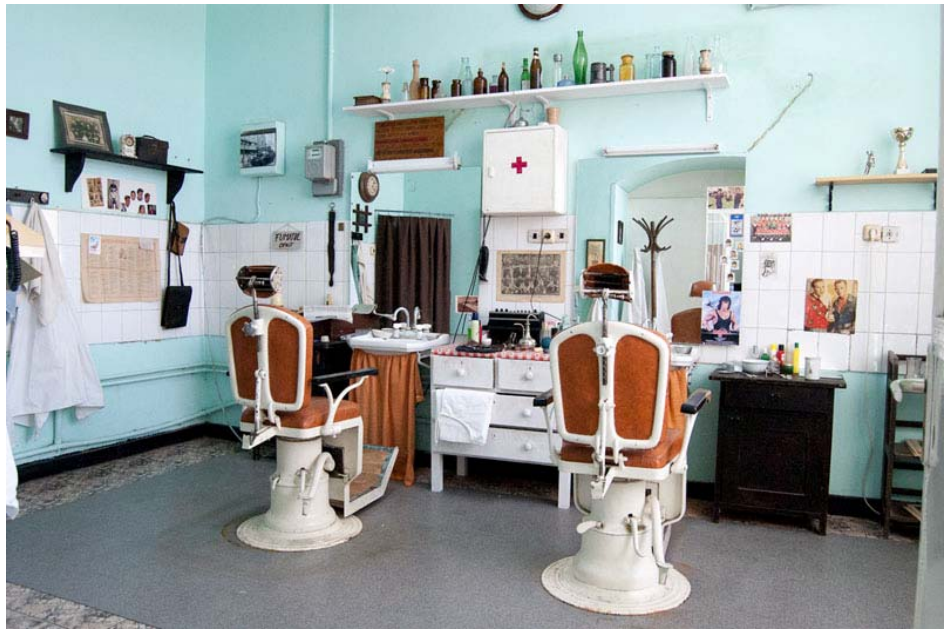

MARIN
Nu joacă nimic. Nişte cizme. Se bagă în poartă cu autobuzu' şi cică joacă la victorie.

Marin se opreşte pentru a stimula reacţia celuilalt dar aceasta întârzie să apară, drept urmare îşi reia discursul încă şi mai înfocat.

MARIN
(ct'ed)
Da' cum, dom'le, să câştigi când nu ai avut nici măcar UN şut pe poartă?

VASILE
Ei, n-au avut, au avut. N-au dat autogol în minutu' optzeci?

MARIN
Păcat c-au greşit poarta că altfel era o fază tare.

Tăcerea celor doi este amplificată de picuratul unuia dintre robineţi.

VASILE
Al naibii robinet... am tot încercat să-l strâng, dar degeaba.

MARIN
S-a slăbit garnitura, n-ai ce-i face.

Frizerul cel tânăr se ridică leneş de pe scaun şi se duce către un aparat de radio vechi pe care îl porneşte. Muzica inundă încăperea.

VASILE
Aşa-i mai bine. Nu-mi mai picură drept în cap.

Între cei doi se instalează iar un moment de tăcere în care cel vârstnic se simte în largul său, în vreme ce frizerul mai tânăr îl studiază curios şi ceva mai jenat de lipsa de conversaţie. Se hotărăşte în cele din urmă să-i pună capăt.

MARIN

Da' ce zici, Nea Vasile, de nebunia asta politică? Parcă nu se mai termină.

VASILE

Nici nu o să se termine vreodată. Ascultă la mine: şi peste douăzeci de ani o să fie la fel. Pleacă cât eşti tânăr! Dacă aş avea eu anii tăi...

MARIN

Ce-ai face?

VASILE

Da' ce n-aş face!?

Aceeaşi tăcere se reinstalează tot mai stânjenitor chiar dacă e acompaniată de muzica în surdină a radioului. Tânărul decide după o vreme să se ridice. Îşi scoate halatul şi se îndreaptă spre uşă.

MARIN

Mă duc să plătesc curentul.

VASILE
(mucalit)
Şi mă laşi pe mine cu toată grămada asta de muşterii pe cap?

MARIN
(scuzându-se)
În juma' de ora am terminat.

VASILE
Vezi-ţi de treabă că nu vine nimeni. Nici de tuns nu mai au bani oamenii.

MARIN
Ei, las', Nea Vasile, că o să fie bine şi la noi.

VASILE
Da, şi la vară cald.

MARIN
Să-ţi aduc ceva?

VASILE
Anii tinereţii, ce să-mi aduci? N-am nevoie de nimic.

MARIN
Mă duc atunci.

VASILE
Du-te sănătos!

Frizerul mai tânăr iese pe uşă. În urma lui, bătrânul se ridică şi îşi face de lucru întâi cu un ziar pe care îl aranjează îndelung după care îl aruncă cât colo, cu o trusă de ras în care instrumentele stăteau oblic, cu robinetul pe care încearcă să-l strângă dar degeaba, tot picură.

VASILE

Mă-ta de robinet nenorocit!

În cele din urmă revine în scaunul său şi se pregăteşte să aţipească când uşa de la intrare se aude deschizându-se. În contre-jour, nu se poate distinge mare lucru despre cel care a intrat; se decupează încet silueta unui bărbat care se apropie; la fel de în vârstă ca frizerul nostru doar ceva mai bine făcut şi mai bine îmbrăcat. Afişează o siguranţă pe care ţi-o dă un statut social peste nivelul mediu.

CLIENTUL

Bună ziua!

Vasile sare de pe scaun cu o agilitate nebănuită la vârsta lui şi răspunde cu multă amabilitate ca şi cum nu s-ar mai fi aşteptat la vreun client toată săptămâna.

VASILE

Bună ziua!

În vreme ce clientul îşi aşează pe băncuţă diplomatul, frizerul aşteaptă răbdător lângă scaun cu un şervet alb în mână.

VASILE

Poftiţi aici, vă rog!

CLIENTUL

Mulţumesc!

Frizerul îl studiază cu atenţie în vreme ce îi aşează un prosop curat în jurul gâtului.

VASILE

Cum să fie?

CLIENTUL

(uitându-se în oglindă)

Tuns egal... mai insistent în părți... şi barba... că e cam mare.

VASILE

Pierdut la spate?

CLIENTUL

Ah, nu, nu. Drept. Cum e acum dar ceva mai scurt.

VASILE

Aşa facem.

În vreme ce clientul îşi arunca ochii prin frizerie, domnul Vasile îşi verifica foarfecele, spuma de ras, briciul.

VASILE

Parcă v-aş cunoaşte de undeva...

CLIENTUL

(se uită la frizer)

Eu nu vă ştiu.

VASILE

Locuiți în cartier?

Clientul pare deranjat de întrebările frizerului şi răspunde scurt şi sec pentru a-l descuraja să-şi continue investigațiile.

CLIENTUL

Nu.

VASILE

Ne-am mai întâlnit undeva?

CLIENTUL

Nu cred.

VASILE

Figura dumneavoastră îmi pare cunoscută dar poate mă înşel.

CLIENTUL

Eu aşa zic.

VASILE

De unde ştiți?

CLIENTUL

Ce?

VASILE

Că mă înşel.

CLIENTUL
(iritat)
Auziți? N-am prea mult timp la dispoziție; aş vrea să trecem la treabă, dacă se poate.

VASILE
Imediat, imediat. Nu vă supărați, ziceam şi eu aşa.

Frizerul apucă întâi briciul de pe măsuță apoi se răzgândeşte, ia foarfeca după care o abandonează şi pe aceasta.

VASILE
(către sine)
Doamne, nu-mi vine să cred!

CLIENTUL
Ați spus ceva?

VASILE
Uşa...

E într-o stare de surexcitare vizibilă chiar şi pentru client care îl priveşte cu oarece curiozitate (convertită rapid în îngrijorare) cum se îndreaptă către uşă şi o închide cu cheia.

VASILE
(continuare)
... se mai deschide şi zboară totul pe aici...

CLIENTUL
(zeflemitor)

Credeam că mă lăsați singur.

VASILE
(continuare)

... de la curent.

E ceva febril în graba frizerului de a se întoarce la postul de lucru. E ceva suspect în felul în care supraveghează uşa şi se uită la ceasul de la mână ca şi cum şi-ar dori să NU fie surprins de cineva (poate de colegul său) în vreme ce îşi serveşte clientul.

VASILE

Cum e şi viața asta, domnule!

În fața ustensilelor dispuse pe mica măsuță de lângă chiuvetă, frizerul şovăie.

CLIENTUL

Nu înțeleg ce spuneți.

VASILE

E scurtă... aşa de scurtă...

CLIENTUL

Mda, e.

Frizerul lasă foarfecele în pace şi mâna se îndreaptă către briciul deschis dar trece pe lângă el şi ridică spuma de ras. Pune în palmă o cantitate suficientă.

VASILE
(continuare)

... şi plină de surprize...

CLIENTUL

Posibil. Ştiți ce vă rog? Nu vreau să-mi dați cu soluție de păr. Deloc.

VASILE

Cum doriți.

Frizerul face spuma într-un pahar cu puțină apă sub privirile curioase ale clientului.

CLIENTUL

Nu trebuia tuns părul mai întâi şi abia pe urmă rasă barba?

VASILE

Ajungem noi şi acolo.

CLIENTUL

Mă rog, cum ştiți.

Frizerul îi unge barba cu spuma din pahar.

VASILE

Stați nemişcat!

În mâna frizerului luceşte briciul.

CLIENTUL

Stau, stau...

VASILE

Dacă vă tot foiți în scaun, nu am cum să vă bărbieresc.

CLIENTUL

Bine.

VASILE

(dintr-odată mai blând)

Ca argintu' viu, aşa ați fost mereu:

CLIENTUL

Domnule, de câte ori vrei să îți spun? Nu te-am văzut niciodată.

VASILE

Eu da. Perciunii să fie drepți?

CLIENTUL

Da.

Frizerul se opreşte chiar înainte de a atinge pielea cu lama briciului şi se uită în oglindă cu un aer mulțumit. Ba chiar lasă mâna stângă pe umărul bărbatului care îi aruncă o privire nedumerită întâi, mai apoi aproape înspăimântată.

VASILE

Exact cum mi-am închipuit toți anii ăştia.

CLIENTUL

Ce tot spuneți?

VASILE
(către sine)
Ştiţi că există Dumnezeu? Chiar există.

Clientul e înspăimântat de-a binelea şi dă să se ridice dar braţul frizerului îl ţine ferm pe scaun.

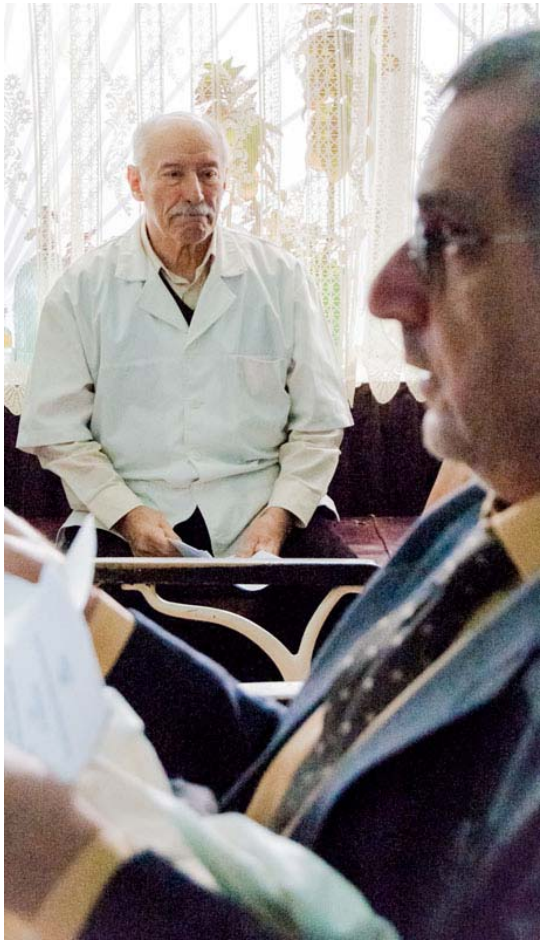

CLIENTUL
(bâiguind)
Dom'le, nu înţeleg ce vrei de la mine.

VASILE
O să înţelegi imediat.

Frizerul trece lama briciului peste piele şi rade o porţiune de pe gâtul clientului.

VASILE
Dumneata cum te-ai simţi dacă după ce ai aşteptat douăzeci de ani, DOUĂZECI DE ANI ÎNTREGI, ţi s-ar îndeplini dintr-odată dorinţa?

Frizerul îl apucă pe client de nas dintr-odată şi presează lama briciului de gâtul clientului.

CLIENTUL
Ce faci, domnule?

VASILE
Taci!

Clientul mai face o încercare de a se ridica, de data aceasta respinsă cu şi mai multă brutalitate de frizer.

CLIENTUL

Domnule... te rog mult, încetează...

VASILE

Stai nemişcat că altfel te poți tăia rău. Unde am rămas?

(didactic)

Vezi dacă mă tot întrerupi, îmi pierd şirul gândurilor.

Cu mâna îi manevrează nasul clientului pe care îl face să spună NU. Briciul alunecă mereu pe suprafața gâtului şi ba se opreşte, ba porneşte din nou.

VASILE

Ah da... Dacă după ce te-ai rugat zi de zi, în fine s-ar deschide uşa şi pe ea ar intra cel pe care l-ai visat noapte de noapte, noapte de noapte, noapte de noapte, cum te-ai simți? Ia zi!

CLIENTUL

(cu vocea gâtuită de frică)

Nu ştiu...

VASILE

Te-ai simți RECUNOSCĂTOR, îți spun eu. Ar fi cea mai frumoasă zi a vieții tale.

CLIENTUL

(cu glasul subțire)

Încetați, vă rog!

VASILE

Auzi, ştii ce? Ia mai termină cu smiorcăiala asta că nu impresionezi pe nimeni... Fii bărbat! Nu aşa ne ziceai?

(imită un personaj din trecutul său)

Fii bărbat, bă, nu muiercea!

CLIENTUL

(cu glasul subțire)

Nu ştiu ce spuneți, vă rog să mă credeți!

Clientul încearcă să se ridice dar brațul frizerului îl împiedică. Cu brațul rămas liber, frizerul apropie lama briciului de gât până când o mică pată roşie apare pe spuma albă.

VASILE

Dacă nu te potoleşti, o să te tai. O să fie plin de sânge aici. Ține-ți pliscu' şi să nu mai aud un cuvânt! S-a înțeles?

Cu capul în sus şi cu degetele frizerului ținându-l strâns de nas, clientul abia reuşeşte să îşi mişte capul afirmativ.

CLIENTUL

(bâiguie)

Da, da.

VASILE

Păi asta ce-a fost? Am zis să nu mai aud un cuvânt şi tu ai zis două.

Frizerul îi mişcă capul brutal manevrându-i nasul în sus şi în jos.

VASILE

Uite aşa se răspunde. Da, da, da. Acum s-a înţeles?

Clientul îşi mişcă capul încet. Pe faţă îi curg lacrimi, iar pe barbă, sângele a crescut într-o mică floare cu irizaţii în spumă albă. Camera alunecă în josul scaunului de frizerie şi vedem ca un firicel de urină se prelinge din pantalonii clientului, firicel pe care îl observa şi frizerul.

VASILE

Ce-ai făcut, bă, aici? Te-ai pişat pe tine, bă, nenorocitule ce eşti. O să rămână în urma ta numai pişat şi sânge, atât o să laşi tu în urma ta: o baltă de pişat şi o găleată de sânge.

De la tonul aspru răstit, frizerul a trecut la unul mustrător mai potrivit în relaţia dintre un bunic şi un nepot poznaş.

VASILE

Las' că şi eu am păţit ruşinea. Mai ţii minte? Spune!

Clientul îşi mişcă capul încet în semn că NU, sughiţă şi aproape că se sufocă, iar din nări îi curg umori peste mâna care ţine briciul dar frizerul nu dă semne că i-ar păsa, ba dimpotrivă pare transportat într-o stare de euforie.

VASILE

Ei, cum nu-ţi aduci tu aminte? Nu pot să cred.

Clientul îşi mişcă capul încet în semn că NU cu o mişcare abia perceptibilă. Tonul frizerului este amuzat, hâtru chiar, ca şi cum ar zice un banc bun, ceea ce îl face şi mai înspăimântător.

VASILE

(pretins înţelegător)

Mai îmbătrânim şi noi, ce să-i faci!

(curios)

Adică nu îți aminteşti tu cum dădeai ca un animal în mine, cum te rugam să încetezi pentru că nu ştiam...

(enumeră sacadat)

... ce colaborare CU DUŞMANII ȚĂRII, ce conspirație ÎMPOTRIVA REPUBLICII SOCIALISTE, ce sabotare a ORDINII SOCIALE?

(tonul devine sever, intrigat)

Tu chiar nu îți amintești de MINE?

CLIENTUL

Nu.

VASILE

(recită ca în transă)

Subsemnatul Botoran Vasile, deținut, în urma unui proces de gândire pe care mi l-am făcut singur, am ajuns la concluzia că am fost necinstit în declarațiile mele date la anchetă în fața Securității şi țin, din proprie inițiativă, să aduc la cunoştință următoarele... două puncte şi de la capăt...

Clientul plânge şi se uită la frizer ca şi cum ar face eforturi imense să îşi aducă aminte.

CLIENTUL

Jur pe Dumnezeul meu că nu.

VASILE

Exact aşa ziceam şi eu. Juram că nu, nu, nu, tu dădeai mai tare, mai tare, mai tare. Spune bă sau te termin, aşa ziceai.

CLIENTUL

Nu v-am văzut niciodată...

Frizerul ia mâna rapid de pe nasul bărbatului şi i-o pune pe gură ca să îl înăbuşe iar cu cealaltă îi presează briciul de gât.

VASILE

Te cred. Să ştii că te cred. Ce eram eu pentru tine? Un număr. Cât eram? 45? 98? 244?

(revine la tonul său)

Dar eu te-am văzut. Abia te-am văzut cu ochii umflaţi şi plini de sânge, te-am văzut întins pe jos în propriul meu pişat, te-am văzut din genunchi când îmi cărai bocanci în gură. Te-am văzut de prea multe ori şi când te vedeam se strângea carnea pe mine de frică. După Revoluţie, am vrut să te mai văd o DATĂ, o SINGURĂ DATĂ. Te-am căutat în ziare, la televizor, dar pe unde nu te-am căutat. Am crezut că ai plecat din ţară, domnule anchetator Pleşită, şi uite că, mulţumesc bunului Dumnezeu, mi s-a îndeplinit dorinţa.

Clientul bâiguie ceva şi gesticulează cu mâinile în aşa fel încât frizerul îi dă drumul la gură curios.

CLIENTUL

(abia răsuflând)

E Popescu...

VASILE

Cine?

CLIENTUL

Numele e Popescu.

VASILE

O fi. Numele se schimbă, da' feţele nu.

Clientul încearcă să-i zboare briciul din mână dar nu reuşeşte decât să se taie şi în acea clipă reuşeşte să ţipe, dar mâna frizerului este la timp acolo încât îi înăbuşă strigatul.

VASILE

Stai cuminte! Ai răbdare că se termină imediat. Şi atunci o să fii cel mai arătos mort din tot cimitirul. Doamne ce frumos e, o să zică lumea, păcat c' are gâtu' tăiat!

Frizerul îi face o mică crestătură pe gât clientului din care începe să curgă sânge.

VASILE

Asta e ca amintire. Să nu mă uiţi niciodată. Să nu uiţi ce ai făcut. Acum dă-i drumul de aici până nu mă răzgândesc.

Clientul sare de pe scaun şi se repede la uşa pe care se străduieşte să o deschidă febril. Când reuşeşte, iese val-vârtej fără să o mai închidă. În urma lui, frizerul se prăbuşeşte în scaun şi îşi cuprinde faţa în mâini.

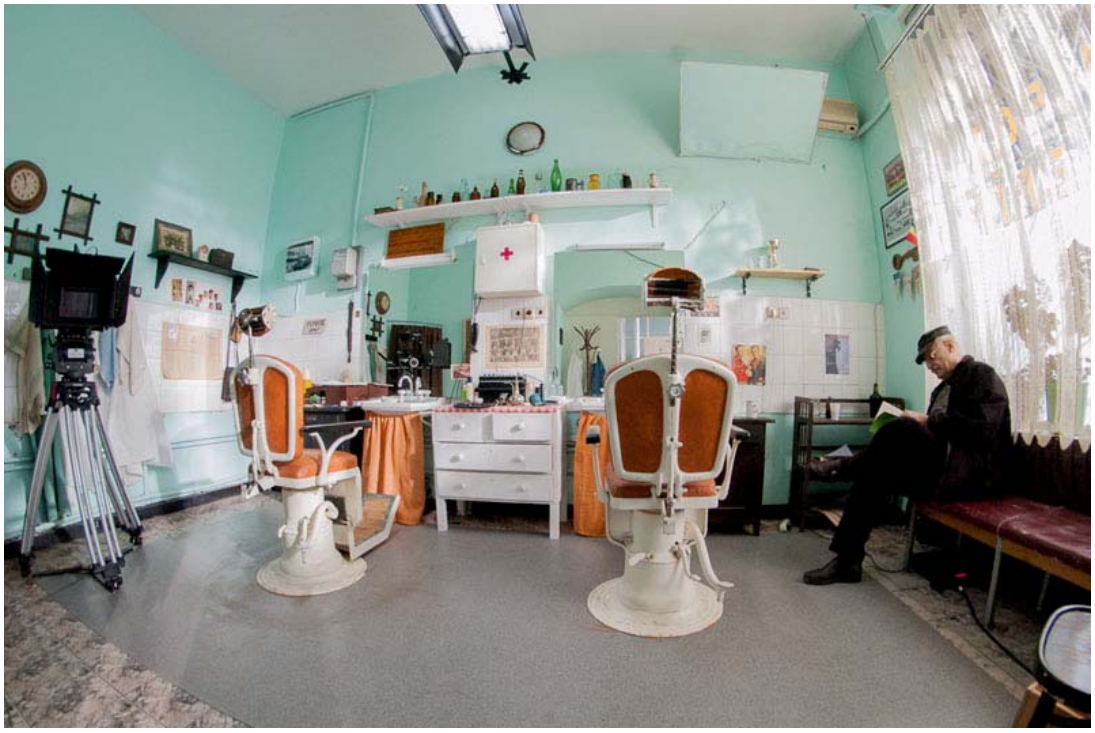

INT. ZI - FRIZERIE DE CARTIER

Marin, revenit în încăpere, studiază din pragul uşii briciul căzut pe podea lângă pata de sânge amestecată cu urină.

MARIN

Da' ce s-a întâmplat aici?

Frizerul în vârstă se uită în oglindă şi îşi aranjează cu un aer pierdut părul răvăşit apoi pare că se trezeşte ca dintr-un somn adânc şi îl priveşte pe celălalt.

VASILE
(epuizat)

Pleacă!

Fade to BLACK:

SFÂRŞIT

Citiți și alte cărți din colecția de scenarii a Editurii LiterNet:

1. Ana Agopian, Carmen Mezincescu, Oana Răsuceanu, Iulia Rugină - Bună Cristina! Pa Cristina!
2. Ioan Antoci - Câinele japonez
3. Cătălin Florin Apostol - Umilință
4. Matias Bize & Julio Rojas - Viața peștilor
5. Lia Bugnar, Vali Florescu - Cobai / Guinea pigs
6. Nae Caranfil - Filantropica
7. Igor Cobileanski - Cînd se stinge lumina
8. Marian Crişan - Morgen
9. Augustin Cupşa - Trenul către Bucureşti pleacă de la linia 3
10. First Draft: Adrian Munteanu - Gri închis / Florin Ionescu - Miracol / Irina Dobriță - ADHD / Ava V. - Da mă, sunt un bou / Mina Sava - O zi bună / Ruxandra Grecu - Caietul de limba română
11. Pavel Gabriel Honciuc - O zi obişnuită
12. Dan Mircea Jacan - Misiunea
13. Doru Lupeanu - Fatza galbenă care râde
14. Tudor Mavrodin - Vremea Calului Alb
15. Dan Mihu - Să iubeşti şi să tragi apa
16. Cristian Mungiu - 7 scenarii
17. Bogdan Mureşanu - Torța vie / The Human Torch
18. Bobby Păunescu - Francesca
19. Lucian Pintilie - Capul de zimbru (scenariu după Vasile Voiculescu) / La tête d'aurochs
20. Corneliu Porumboiu - A fost sau n-a fost? / Polițist, adjectiv
21. Iulia Rugină, Oana Răsuceanu, Ana Agopian, Alex Tocilescu - Captivi de Crăciun / Diapozitiv
22. Florin Şerban - America
23. Andreea Vălean, Cătălin Mitulescu - Cum mi-am petrecut sfârşitul lumii
24. Nicolae Alexandru Virastău, Radu Ioan Toderici, Gabriel Andronache - Comitetul Helsinki / Amatorul

Lista completă a volumelor din colecția de scenarii se află la http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/12/Scenarii.html. Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la http://editura.liternet.ro/catalog.
Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe siteul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri sau pe alte suporturi este interzisă.